

L. Tuxen: Kejser Nicolaus II's Kroning i Uzpenski Kathedraalen i Moskva den 28. Maj 1896. 1899.

fra Løkken, den fattige Dreng, der fandt Mil-
lionen i Amerika.

Jeg trykker Din Haand.
Hjertelig til Lykke!

Michael Ancher.

Fra Maleren N. V. DORPH:

Hin Dag i 80'erne, da en Kres af Aka-
demiets Elever — misfornøjede med Under-
visningen paa gamle Prof. Roeds Maler-
skole — første Gang indfandt sig paa Sø-
kvæsthuset for at gaa i Lære hos Lauritz
Tuxen, som dér havde faaet overladt Lokale,
kan jo virkelig paa en Maade siges at være
en historisk Dag i vor Kunst, idet dermed
Bevægelsen bort fra Akademiet og henimod
»de frie Skoler« tog sin Begyndelse. »Krøyers
og Tuxens Skole« var den første af disse,
og nogle Aar senere kom saa »Zahrtmanns
Skole«, og tilsammen øvede disse Skoler en
Gærning, der fik den allerstørste Betydning
gennem alle følgende Aar, thi fra dem udgik
— mere eller mindre direkte — hele den
Række af Kunstnere, der prægede Tiden om-
trent lige til vore Dage.

Naar Prof. Tuxen nu paa sin 70'aarsdag
ser tilbage over sit Liv, skulde det ikke
undre mig, om hans Tanker med særlig Glæ-
de dvæler ved Mindet om disse Skoledage
for snart 40 Aar siden. Han var da, sam-
men med Krøyer, lige vendt hjem fra Paris

— fra Bonnats Atelier — med hele sin straa-
lende Teknik i bedste Orden, begejstret for
alt det Nye i disse Naturalismens unge Da-
ge, opsat paa at tage fat, at udfolde sig i
store Opgaver. — Og den endnu yngre hjem-
lige Ungdom flokkedes om den nye Fane og
begærede at indvies i de nye Lærdomme. Lige-
saa udmærket en Elev Tuxen havde været
i Paris, ligesaa udmærket en Lærer blev han
i København. Jeg tror, at netop dette at lære
fra sig interesserede ham, og derfor fulgte
hans Elever ham ogsaa med Glæde og Tillid.

— De store Opgaver kom jo ogsaa til
ham og netop saadanne Opgaver, som det
ifølge hele hans Talents Art maatte være ham
en Fryd at kaste sig over. Jeg tænker paa
alle de fyrstelige Festbilleder — fra Rusland,
England og fra vort eget Hof, som Tuxen i
Aarens Løb udførte med et teknisk Mester-
skab og en Glans i det maleriske Foredrag,
som neppe nogen anden — Krøyer ene und-
tagen — kunde have gjort ham efter. —
Desværre er flere, og maaske de bedste, af
disse store Billeder i fremmede Riger og Lan-
de, og det maa da beklages, at Tuxen ikke
gjorde Alvor af Tanken om ved denne Mær-
kedag i hans Liv at samle disse spredte Vær-
ker for sammen med hans øvrige Produk-
tion at bringe dem frem for Publikum. En
saadan Udstilling vilde utvivlsomt have in-
teresseret mange.

Men disse Fyrstebilleder udgør jo kun en

Del — omend maaske nok den vægtigste og
for ham mest karakteristiske Del — af hans
Livsarbejde. Paa mange Maader har Tuxen
iøvrigt deltaget i det kunstneriske Liv her-
hjemme, ogsaa — og ikke mindst — i det
personlige kammeratlige Samliv med Kolle-
gerne — især hvor Ungdommen ferdes: i
Foreninger, ved Moder og i hans eget prægt-
lige Atelier ved Rosenborg. Endnu sidder
han som Formand i M. K. S. (»Malende Kunst-
neres Sammenslutning«) — trods sine 70 Aar
og de hvide Haar lige saa rank og slank og
ungdommelig fyrig som for 40 Aar siden.

Hans gamle og unge Venner og Kamme-
rater, og blandt disse da især hans gamle
Elever fra hin første Skole i 80'erne, vil idag
minde ham med Tak og Ønsket om endnu
en Række lykkelige Arbejdsaar.

N. V. Dorph.

Fra Maleren ERIK HENNINGSEN:

Da vi mødte hinanden for første Gang er
vel næsten 50 Aar siden, og i de mange Aar
har vi stadig været gode Venner i onde og
gode Dage. Et Karaktertræk hos Tuxen er
Trofasthed over for dem, som han sluttede
sig til, og et andet er hans sjældne Evne til
at forstaa og glæde sig ved andres Kunst og
glemme sin egen. Derfor hans store Modtage-
lighed og hans varme Interesse for alle nye
Retninger i Kunsten lige op til de Yngste —